

”Justitia et Pax” i Stockholms katolska stift: Vad och varför?

Justitia et Pax i Stockholms katolska stift är biskopens Kommission för rättvisa och fred.

Kommissionens bakgrund är att den Helige påven Paulus VI grundade en kommission i Vatikanen med samma namn 1967, och uppmanade biskopar och biskopskonferenser till efterföljd. Sedan 2017 har påve Franciskus låtit arbetet i Vatikanen ingå i ett nyinrättat Dikasteri (ungefär ”departement”) för främjande av integrerad mänsklig utveckling. Sedan 2022 leds det av kardinal Michael F. Czerny S.J.

Kommissionen arbetar utifrån Katolska kyrkans lära, såsom den uttrycks i den tradition som, genom apostlarna och deras efterträdare, har givits vidare från vår Herre Jesus Kristus, och förmedlas i Kyrkans liturgi, den Heliga Skrift och kyrkans läromässiga uttalanden – specifikt uttryckt i den Katolska kyrkans katekes respektive sociallära.

I Kyrkans sociallära görs en tydlig åtskillnad mellan absoluta värden (rätten till liv i alla skeden och förutsättningarna för människans prokreation av liv, liksom rätten till Gudsrelation dvs till religionsfrihet), och de värden som vi leds till att försöka uppnå av det praktiska förnuftet. I det förra fallet är Kyrkans lära bindande för de troendes samvete. I den senare delen, där människor kommer till olika slutsatser, och har skilda uppfattningar och värdesätter förhållanden på skilda sätt, vill Kyrkan upplysa samvetet genom att betona principer som behöver beaktas i ställningstaganden som slutligen är enskilda. Grundläggande är att möta varje mänsklig person, vem hon/han än är, med den vördnad som tillkommer den som är skapad till Guds avbild, även när vi kommer till olika slutsatser, på olika sätt vägledda av samma tro, i våra praktiska förnuft i olika politiska och sociala frågor.

Runt omkring oss ser vi lidande människor. Vi ser människor som lever under hot och i misär; som ofta föraktas eller avfärdas. Vår kallelse som kristna är att möta dem och se behoven, och tillsammans med alla människor av god vilja, oavsett tro, sträva efter det gemensamma goda/allmänna bästa (”bonum commune”), där *varje* människa kan växa i alla avseenden som utmärker mänsklig växt (materiellt, socialt, kulturellt, andligt osv) och där *alla* människor ges möjlighet till denna växt. Där statens och politikens insatser är viktiga, men långt ifrån de enda; där vi på varje nivå och i alla relationer strävar efter att lindra nöd och utveckla samhällets gemenskap. För den kristne, styrd av tron i det som rör absoluta värden för mänsklig växt och vägledd av de viktiga principer som tron pekar på i allt annat.

Jesus Kristus själv har sagt: ”Jag är vägen, sanningen och livet” (Joh 14:6), och ”vad ni har gjort för en av dessa mina minsta som är mina bröder, det har ni även gjort för mig” (Matt 25:40). Vår kristna kallelse är att forma alla våra relationer, nära och fjärran, få och många, i gemenskap med Kristus, och genom honom, Gud fullt förenad med och synlig i en människa, med dem som annars alltför ofta lämnas utanför eller avvisas. Kommissionens arbete vill föra in kristna perspektiv i frågor som rör samhällsgemenskapen, inte minst genom att påminna om och lyfta fram sociallärans tankar, och så bidra till en fördjupad reflektion, bland katolikerna i stiftet. Tyngdpunkten ligger på att alltid söka sanningen och att söka se goda avsikter bakom olika slutsatser med det praktiska förnuftet. Allt i medvetenhet om att människor, med god vilja och hjälpta av den kristna tron, aldrig kan skapa något paradiset i en värld fortsatt präglad av arvsynen och i behov av frälsning i Kristus. Men att vi ändå är kallade att göra allt som står i vår begränsade, men dock aldrig obefintliga, förmåga att föra in så mycket av kärlek (vilja av den andras bästa och beredskap att ge av sig själv, snarare än sökandet efter bekräftelse), sanning och rättvisa som är möjligt, för Gud att ensam, efter sin plan, en gång fullborda i en ny himmel och en ny jord.